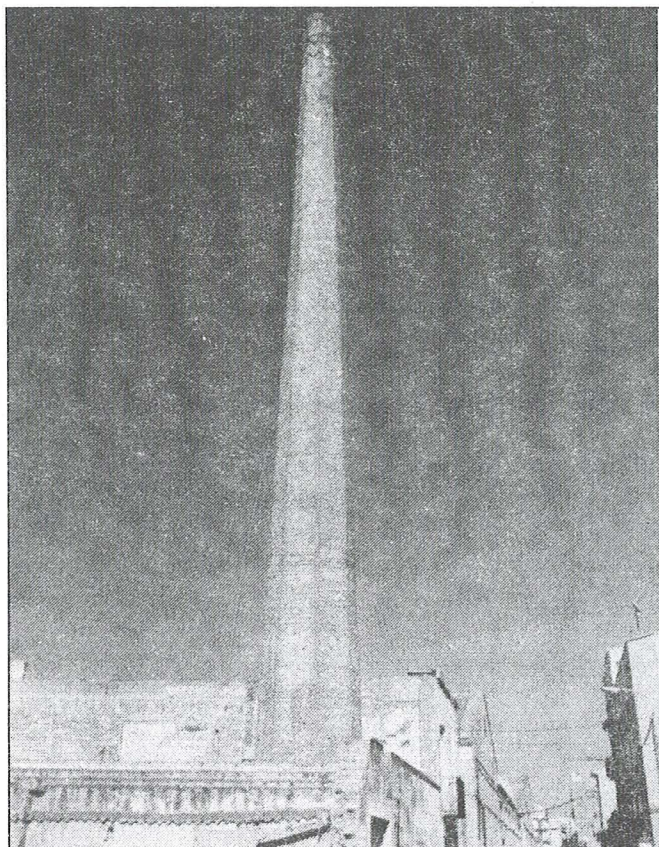

La Ven de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 7 de febrer de 1997 • Núm. 75 • Any III • 100 ptes

Les excavadores comencen a enderrocar l'antiga fàbrica de Textil Benicarló

pàg. 3

sumari

Pàg. 5
Les escoles de
Benicarló
celebren el dia
de la Pau

Pàg. 6
L'Associació
Cultural
Alambor
entrega els seus
VIII premis
Xavier Arín

**La directora general
de patrimoni visita
Benicarló**

pàg. 4

**Els treballadors
de Palau
cobriran del
Fons de Garantia**

pàg. 5

**El C.D. Benicarló
guanya
l'Alboraia amb
jugadors de casa**

pàg. 12

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal
12580 Benicarló ☎ 47 53 60

A la xarxa internet:

<http://moon.inf.uji.es/aluWeb/jordi/laveu.htm>

Directora

Cristina Garcia Grau

Sotsdirector

Àlex Gozalbo

Consell de Redacció

Maria Josep Arayo
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, José Miguel Cornelles
Xavier Burriel, J. R. Ramírez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Joan Manuel Ferrer,
Francesc Delcastillo, Eloi Bayarri
Rodolfo Serrano, Raquel Ruzafa
Club de Bàquet Benicarló,
Club d'Handbol Bló
Germania de Joves "El Puig"

Fotografia

José Manuel Herrero

Administració, subscripcions Publicitat

☎ 46 03 38

Disseny

© Tirant lo Blanc

Maquetació

Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95
Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

**Amb el suport de la Direcció
General d'Ordenació i Innovació
Educativa i Política Lingüística de
la Conselleria de Cultura i de la
Diputació Provincial de Castelló**

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EDITORIAL

Patrimoni

La visita de la directora general de patrimoni, Carmen Pérez, ha servit per fer-nos reflexionar i analitzar la situació del nostre patrimoni històric. Certament, si estudiem els fets de forma objectiva, s'ha de reconèixer que el patrimoni de Benicarló és prou important.

D'una banda ens podem sentir orgullosos del nostre patrimoni però, d'altra banda, cal que siguem crítics amb el nostre comportament ja que no valorem suficientment el nostre patrimoni. L'hem d'apreciar molt més i per això és del tot necessari interessar-se per ell abans.

Resulta simptomàtic que els benicarlandos i les beniarlandes no siguem els primers en denunciar la situació en què es troba una gran part del nostre patrimoni.

Alambor

L'Associació Cultural Alambor ha tornat un cop més a predicar amb l'exemple. El seu treball i la seua abnegació en allò que és més important ha tornat a aparèixer. La literatura, la defensa de la natura i la cultura en general han tornat a potenciar-se a través dels Premis Xavier Arín., que ja han arribat a la seua VIII edició. Tot un exemple de feina ben feta.

NOTA: per problemes tècnics, la crònica del Handbol no ha pogut eixir aquesta setmana

La Veu de Benicarló
informa:

Tenim una adreça Internet

<http://moon.inf.uji.es/aluWeb/jordi/laveu.htm>

Les excavadores comencen l'enderroc de Textil Benicarló

Part de la nostra història industrial es perd

✍ CRISTINA GARCIA

Les màquines excavadores ja han entrat a la desapareguda Textil Benicarló (abans Fontcuberta). Aquest podria ser l'epitafi de la fàbrica tèxtil que va significar el sorgiment industrial de la nostra ciutat i que ara comença a ser derruïda. Aquesta setmana han començat les obres d'enderroc de 'Textiles Salvador Fontcuberta', la indústria que durant més de mig segle va reportar per a Benicarló, a més a més de beneficis econòmics importants i el reconeixement arreu de l'estat, un contingent important de gent que va arribar a la nostra ciutat per treballar i que ha acabat formant part activa en la nostra vida quotidiana.

Com ha dit Jaime Mundo, el nostre alcalde, en el moment que es va anunciar l'imminent enderroc, "**molts benicarlandos han passat per aquestes naus que ara es tiren, deixant-hi una mica de la seua vida**".

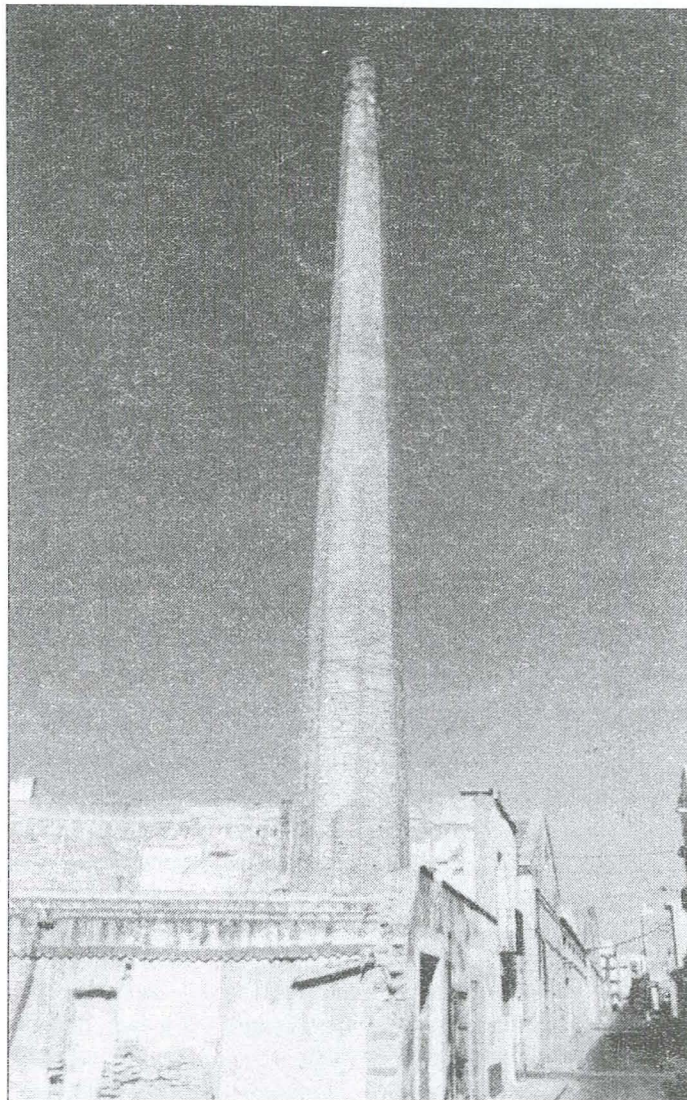
De les antigues naus només quedaran en peu les velles oficines, que ara han esdevingut l'Auditori Municipal i la gran xemeneia

De les antigues naus que va ocupar la fàbrica, només quedaran en peu les velles oficines, que ara han esdevingut l'Auditori Municipal i el Conservatori de Música 'Mestre Feliu' i la gran xemeneia, que escopia fum a tot

hora i que, poc a poc, es va convertir en el símbol del desenvolupament industrial benicarlando, relleu que després va agafar Palau i que ara està en mans de no ningú. També els jardins tan bonics que hi ha allà es rehabilitaran, en un projecte que ja fa temps que volta per l'Ajuntament i que potser es faça realitat d'ací a poc temps, tal i com va dir Francisco Flos, el regidor de Cultura, fa temps quan parlava dels seus projectes de futur.

L'enderroc de les naus, s'ha iniciat des de dins, per buidar l'estructura principal de l'edifici

L'enderroc de les naus, que s'ha iniciat des de dins, per buidar l'estructura principal de l'edifici per després actuar des de fora, durarà encara un quants mesos.

La gran xemeneia fumejava continuament, i ara se salvarà de l'enderroc

Publicitat a la tele als 50

Promocionar el nom de Benicarló a nivell nacional va ser una de les prioritats del patró Salvador. I per això va contractar una campanya de publicitat, allà cap als anys 50, per demostrar l'excel·lent qualitat del 'pañó' Nambara, una de les ninetes dels ulls de la fàbrica Fontcuberta, tal com informa **J.V. FERRER**.

Va ser un personatge emprenedor i avançat al seu temps, que va saber treure iniciatives del no-res. A més a més, les veus populars contenen com va ajudar a pagar els estudis dels fills de molts dels seus treballadors que no es podien permetre portar els xiquets a l'escola als dos col·legis privats del poble. De la mateixa manera, com va sufragar les despeses de la Primera Comunió, "ell que era un home tan d'església", diuen.

Per tot açò i per haver significat molt per a la nostra ciutat, l'Ajuntament vol ficar-li el seu nom a l'Auditori Municipal, per al record de posteriors generacions, encara que per tràmits burocràtics o d'herència -la gent no s'aclareix- de moment la proposta està paralitzada.

Visita de la directora general de Patrimoni

REDACCIÓ

La Directora General de Patrimoni, Carmen Pérez, es va desplaçar el passat dimarts a la nostra comarca per fer un repàs al nostre patrimoni històric i artístic. A Vinaròs va comprovar l'estat de degradació de la portada de l'Església Arxiprestal, a Peníscola tractà temes relacionats amb el Castell, les muralles i el Museu de la Mar, a Càlig va tenir ocasió de criticar la gestió de l'únic alcalde socialista de la zona per l'estat d'abandonament en què es troba la controvertida Torre de la Vila, "la fusta està tan degradada i amb tanta pols que amb un simple misto es pot fer desaparèixer", va manifestar.

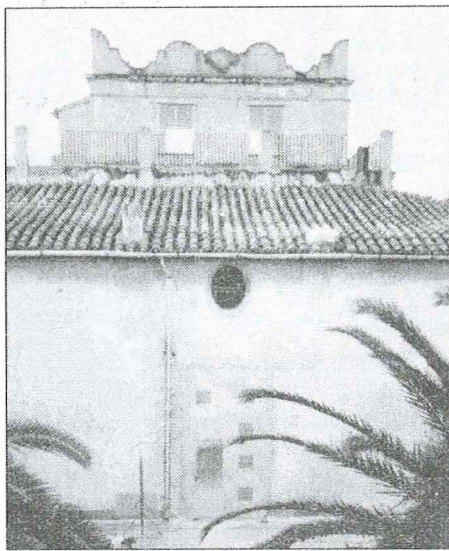
A Benicarló, la comitiva, integrada també pel secretari comarcal del PP Luis Tena, l'alcalde Jaime Mundo, el diputat a Corts Francisco Moliner, alguns regidors, personal tècnic i periodistes, va visitar la casa del Marqués de Benicarló del carrer Sant Joaquim, El Poblat Ibèric del Puig i l'antic Convent de Sant Francesc.

LA CASA DEL MARQUÉS

Després d'intercanviar impressions amb els propietaris, Carmen Pérez va poder admirar l'esplèndida cuina del segle XVIII que encara es conserva i va lloar la tasca de manteniment portada a terme fins ara. Al mateix temps va destacar la necessitat de modificar l'actual Llei del Mecenatge per tal d'abordar la problemàtica de la conservació d'aquells edificis històrics de propietat privada.

EL POBLAT IBÈRIC DEL PUIG

Més tard, al Poblat Ibèric del Puig, la

Una imatge de la casa del Marqués

directora general, es va interessar per les campanyes d'excavació i els recents descobriments. Animà l'Ajuntament a tirar endavant amb totes les seues conseqüències el procés d'expropiació de la muntanya amb la finalitat de convertir aquest paratge en una fita important dins de l'oferta cultural del nostre poble.

EL CONVENT DE SANT FRANCESC

Finalment a l'antic Convent de St. Francesc es va elogiar la iniciativa de restauració i recuperació d'aquest important conjunt arquitectònic que porta a terme l'Ajuntament de Benicarló i l'Escola Taller allí ubicada.

Tant de bo aquesta visita servisca d'impuls material (subvencions) i espiritual (conscienciació del valor cultural del nostre patrimoni), que servisca per a incentivar aquestes iniciatives i d'altres que pogueren sorgir en la mateixa línia..

breus

Mans Unides prepara una nova campanya d'ajudes

A vui dia dia 7 de febrer, Mans Unides de Benicarló posarà en marxa una nova campanya de conscienciació per recaptar 3 milions i mig de pessetes que aniran a parar a l'execució d'un projecte a la Índia.

A partir d'aquest dia les donacions es podran fer efectives a les entitats col·laboradores que es donaran a conèixer aquell dia. Esperem que tot-hom hi col·labore.

La Cooperativa construirà una nau al polígon industrial

Una nau destinada a l'envasatge de productes cítriques s'instal·larà al polígon industrial. Amb una inversió total de 250 milions de pesetes, suposa que "el creixement de la producció ha fet que la nau que tenim ara se'ns quede menuda i hàgem de traslladar-nos-hi", segons Guillermo Edo, director tècnic de la Cooperativa 'Sant Isidre'.

El projecte, enviat a la Conselleria d'Agricultura, ha tingut el vist-i-plau dels tècnics.

La UPV celebra el seu Congrés Comarcal

Aquest cap de setmana la Unitat del Poble Valencià celebra el seu Congrés Comarcal a la ciutat de Benicarló.

Dins l'ordre del dia podem destacar el debat sobre l'establiment i aprovació dels estatuts comarcals, l'elecció de membres al Consell Nacional i l'elecció de càrrecs per dinamitzar la comarca, entre altres.

Aquest Congrés pretén estructurar el funcionament del partit a les terres del nord del País així com coordinar el treball dels diferents col·lectius comarcals.

carxofa

Una carxofa bullida amanida amb oli i unes gotetes de vinagre per a l'Associació

Cultural Alambor pel seu treball constant en favor de la cultura i el civisme a Benicarló en otorgar aquesta setmana els Premis Xavier Arín.

carxofa II

Tres carxofes bullides de la mateixa olla, amb un bon raig d'oli d'oliva d'1 grau per als guanyadors del Campionat d'Espanya de Petanca, José Miguel Gómez, Domingo López i José Carlos Calvo, que també es van proclamar campions de la 4a. Copa Ibèrica 1996.

Les escoles de Benicarló celebren amb entusiasme el Dia Mundial de la Pau

REDACCIÓ

Seguint la tradició dels darrers anys, la comunitat educativa del Col·legi Públic Mestre Francesc Catalan va celebrar el passat dijous 30 de gener el Dia de la Pau, diada instaurada pel pedagog i pacifista Llorenç Vidal en commemoració de la mort de Gandhi.

Durant tota l'última setmana de gener es va aprofitar per tractar el tema de la pau en totes les seues vessants i al mateix temps es van preparar els actes cabdals del dia 30. Així aquest dia tots els alumnes i els mestres s'hi van penjar un pin commemoratiu d'aquesta diada amb el Colom de la Pau portant al seu bec un llaç blau.

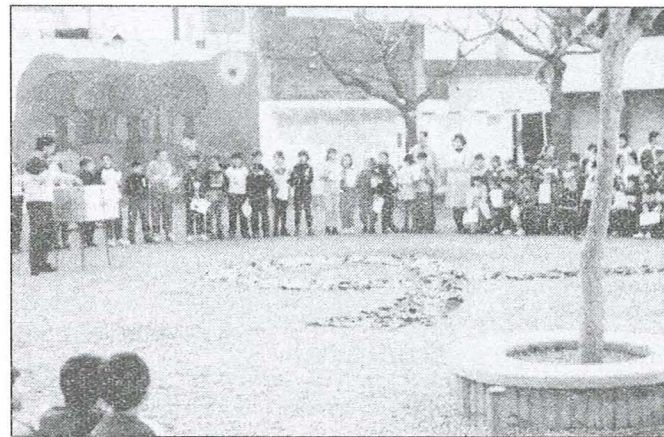
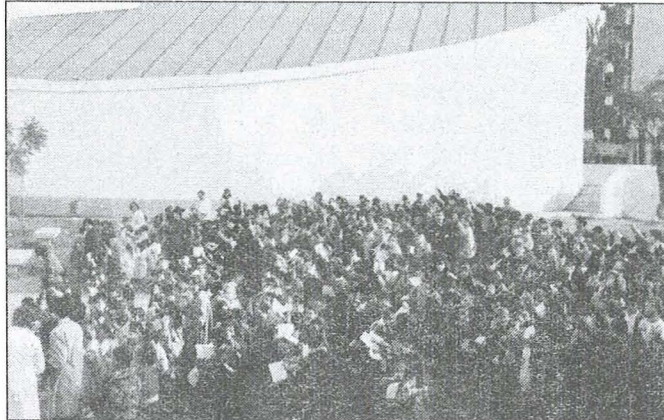
Per la vesprada es va fer un mosaic, realitzat amb trossets de paper blau que formaven un gran llaç, acompanyat per la cançó "Imagine" de John Lenon.

Posteriorment es van llegir diverses peticions per la Pau i un manifest realitzat pels mateixos alumnes de vuitè.

Per cloure la diada diversos representants de cada classe van soltar coloms.

C. P. MARQUÉS

Sota el lema "Tots els dies haurien de ser 30 de gener", el C. P. Marqués de Benicarló també va celebrar el Dia

Dues imatges de la celebració als col·legis benicarlondos del Dia de la Pau

Mundial de la Pau.

Al llarg de la setmana van tenir lloc xerrades, col·loquis, debats i confecció de murals. Tot açò es va arrodonir amb la pintada del mural "Per la Pau".

Els alumnes de 8è van elaborar un manifest on van quedar clars els desitjos d'erradicar la violència i assolir una pau total. En finalitzar, es van amollar uns coloms, els quals juntament amb els cànctics de

l'himne de l'Alegria van voler ser signe d'una pau que puga arribar a tots els racons del món. L'últim acte va ser la confecció d'una cadena humana pels carrers del voltant de l'escola, que va unir alumnes, mestres, pares i mares durant un minut de silenci.

A la fi, doncs, un èxit total per aquesta massiva celebració del Dia Mundial de la Pau a Benicarló.

treball

Els treballadors de Palau cobraran del FOGASA

CRISTINA GARCÍA

Els antics treballadors de Mobles Palau podran cobrar les primeres indemnitzacions a partir de la pròxima primavera, segons el compromís que ha adquirit el Fons de Garantia Salarial (FOGASA).

Després de més d'un any d'intenses negociacions, manifestacions i indignacions per part del comitè d'empresa, ara sembla ser que es podrà cobrar.

Pel que fa referència a la pròxima instal·lació de l'hipermercat Leclerc a l'antiga fàbrica, l'expresident del comitè d'empresa, Alejandro Segura, afirma que "estem al corrent de les negociacions que manté l'equip de govern amb els gerents de la cadena Leclerc per instal·lar-se a l'antiga fàbrica".

Segura comenta, tanmateix, que "qualsevol proposta de reinserció laboral serà benvinguda", fent referència a la possibilitat que els antics treballadors d'aquesta indústria de la fusta tinguen preferència a l'hora de ser contractats per Leclerc.

necrològica

A Castelló ha mort, en esgarrioses circumstàncies, el jove benicarlondo Juan Carlos Esteller Guimerà. Potser qui li vulga portar flors s'haurà de desplaçar fins un cementiri foraster perquè, com ha passat amb altres paisans nostres, ningú no se'n farà càrrec del trasllat de les seues despulles.

Des d'ací volem recordar, si més no, el seu somriure clar i sincer, absent de malícia. I tota la joia de viure que li va arrencar de soca-rel un maleït tren.

Vaja el nostre sentit condol a tots els qui el ploraran.

cristal - 1, s.l.

Alumínios

Persianas

Cristales

Angel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 bajos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67

12580 BENICARLÓ (Castellón)

Guanyadors dels VIII Premis de Contes "Xavier Arín"

↳ REDACCIÓ

Categoria 10 i 11 ANYS:

* 1r Premi: "PERE I EL BOSC DELS ROURES" d'Adelaida Trenzano Jover de Benicarló, alumna del C.P. Eduard Rodenas.

* 2n Premi: "UN PASSEIG A LA MUNTANYA DE SANTS MARTIRS" d'Ester Escuder i Arin de Benicarló, alumna del Col·legi Públic Mestre

Francesc Catalan.

Categoria 12 i 13 ANYS:

* 1r PREMI: "EN UN FUTUR LLUNYÀ" d'Ester Geron Reus de Benicarló i alumna del Col·legi Públic Jaume I.

* 2n Premi: "LES AVENTURES D'EN AJAX PI" de Marta Saldaña Masip de Benicarló i alumna del CC La Salle.

Categoria 14 i 17 ANYS:

* 1r PREMI: "LA GOTA DE PLUJA" de Andreu Jimenez Catala de Vinaròs i alumne de l'Institut de Batxillerat Leopold Querol de Vinaròs.

* 2n Premi: "SIGUEM REALISTES" de Laura Arín Galdano de benicarló i alumna de l'Institut de Batxillerat Ramon Cid de Benicarló.

observatore mundano

↳ J. R. RAMÍREZ

Blau 3

Sense blau. Aquesta és l'afirmació més encertada per fer-li notar al sr. Cuenca la seua gran tossuderia en mantenir la zona blava a Benicarló. Aquesta setmana el regidor esmentat ha anat de cul (amb tot el perdó possible) i li han fotut galdades radiofòniques ben sonades.

A hores d'ara cap ciutadà del poble hauria de pagar per deixar el seu cotxe a les zones regulades per l'ORA, ja que la manca de regulació jurídica al respecte li permet recurrir les sancions amb totes les probabilitats de guanyar. Una lamentable cosa que va deixar clar el

Aquesta setmana el regidor local Cuenca ha anat de cul (amb tot el perdó possible) i li han fotut galdades radiofòniques ben sonades per la seua tossuderia

han de passejar els municipals al seu costat?.

Li recordarem a l'obstinat regidor (de no se sap quantes coses) que ell mateix, amb aquella masculina gallardia que el caracteritza, va anunciar la seua dimissió si l'invent de l'ORA no funcionava.

La veritat, senyor Cuenca, és que molts l'esperem amb candeleta. Siga valent i plegue prompte.

sr. Cuenca és que ara, a banda dels dos controladors de la zona blava, també hi fan falta dos policies locals per ratificar les multes. En aquest cas per a què serveixen els vigilants si igual

La Veu de Benicarló

La millor inversió per a la seua publicitat

TV CARLÓN

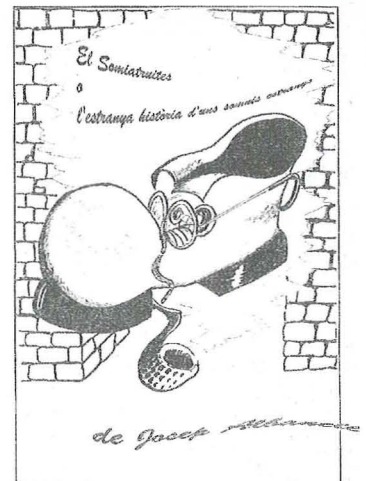
Méndez Núñez, 91

Telf. 47 35 44

BENICARLÓ

LA NOSTRA TELE

teatre

L'I. B. presenta "El somniatruites"

El Grup de Teatre de l'I. B. de Benicarló presentarà el proper divendres dia 14 de febrer a les 21:30 hores "El somniatruites". L'obra, dirigida per Paloma Zurano, ens explica la història d'una sabater que vol ser fuster.

Cortines
Estores
Venecianes
Tapisats
Edredons
Nàrdics
Passejadores i...
TOT EN DECORACIÓ TÈXIL

NIETO
Tapissers

"Sed salvos de esta perversa generación" Hechos Apóstoles 2-40

La ira de Dios es grande sobre este mundo de pecadores. Todavía se puede ser salvo por la Fe del Señor Jesucristo. ¿Deseas compartir esta bendición? Escribe a Mensajes de Dios en Cristo.

Apartado 307
12580 Benicarló

els millors benicarlandos

Percussionistes de Benicarló: els millors

↳ *MINISTRIL*

Aquesta crònica que esteu llegint, és d'aquelles que m'agrada escriure.

Parlar d'un animat grup de joves que s'esforcen en preparar durant

molts dies una actuació, per innovar el repertori, que tenen il·lusió, tenen ganes de participar i d'agradar i també, per què no, aquell ambient de "competició" i el premi, són estímuls més

que suficients per a passar una bona estona.

I així, el dilluns per la nit, 3 de Febrer, es varen presentar al Primer Concurs de Percussionistes del Carnaval de Vinaròs, organitzat pel Comitè de totes les Comparses, i en el qual participaven tres grups.

Els joves de l'aula de Percussió del Conservatori de Benicarló van ser el grup més dinàmic del Primer Concurs del Carnaval de Vinaròs, organitzat per les Comparses

No va haver-hi dubte per al jurat que va decidir quin grup era el més dinàmic del Concurs. Ells són els joves de l'aula de Percussió del Conservatori de Benicarló. Fabulosos. Fins i tot Ramón Peiró, que amb la seua

minusvalia és un més entre tots ells i fa un paper important, com no.

Bons ritmes, molt variats, sincronitzats, alegres, amb bona varietat d'aparells i ritme, ritme, mesura, van

demonstrar que fer música i fer-la bé, és qüestió de ficar-se amb ganes. I és que el Carnaval, amics, contagia al més pessimista.

Enhorabona a tots els components de l'aula de Percussió del Conservatori de Benicarló i al seu conductor i preparador Eloy.

El Club Natació Benicarló triomfa als Autonòmics

↳ *C. N. BENICARLÓ*

El passat cap de setmana es va celebrar el Campionat Autonòmic Infantil de natació a la localitat de Vila-real. La categoria dels participants va ser molt elevada, participant 28 clubs i 340 nedadors.

El C. N. Benicarló va participar amb tres nedadors: Idoia Vinaza, Luís J. Morant i Víctor Morales. Els seus resultats van ser impressionants ja que tots tres van estar presents a les finals.

Luís Morant va aconseguir una medalla de bronze en els 100 metres lliures.

Aquests resultats avalen la necessitat d'una instal·lació municipal per poder continuar amb una millor preparació dels nostres nedadors locals.

RESULTATS

Luís Morant
100 lliures (3er)
200 lliures (4t)

Idoia Vinaza
100 lliures (6ena)
200 lliures (7ena)
100 esquena (10ena)

Víctor Morales
100 braça (5è)
200 braça (5è)

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

- ✓ Qui m'ho explica? La meua filla que estudia a València m'ha telefonat aquesta nit per dir-me que estava tan tranquil·lament veient el partit Madrid-Barça per TV3 quan, al poc d'acomençar aquest, la retransmissió s'ha tallat i tots els televidents han pogut llegir el següent missatge: "Emissió segrestada pel govern Zaplana, contra el dret del poble valencià a la lliure informació", missatge signat per Acció Cultural del País Valencià. Per què a València els nostres fills no poden veure TV3 quan vulguen?
- ✓ Missatge personal: Sergio diu que Guillem es va prendre un "Vichi" a la 1.30 del dissabte.
- ✓ Estic totalment decebut, porto tota la setmana aparcant a la zona blava sense agafar tiquet i encara no m'han sancionat

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials).

el mussol

Poc a poc fan camí!

El mussol ha de reconèixer que els éssers humans responsables de l'equip de govern popular de Benicarló no són tant apàtics com semblava fins ara als seus ulls i als de la resta de mortals, sinó que la seua lentitud d'actuació només era una conseqüència directa del seu afany de perfecció i millorament ciutadà, ja que les coses fetes poc a poc van obrint camins sense entrebancs i esglais innecessaris.

El mussol per això vol felicitar el regidor o regidors del PP que han decidit per fi treure el senyal de prohibició d'entrada al carrer de la Mare de Déu del Pilar des del Rei En Jaume I; i vol congratular-los als dos ja que no li queda clar al mussol si la iniciativa l'ha decidit el de governació veient la inutilitat del mateix senyal per a la regulació de la circulació dels vehicles o el d'Obres i Serveis cansat de manar als seus homes tapar-la reiteradament amb una bossa de plàstic negra.

El mussol ha constatat que els humans conductors usuaris d'aquest carrer no els

ha calgut desesperar-se massa ja que sabien de ciència certa que tard o d'hora la lògica s'imposaria, així una decisió fora assenyada a l'anterior legislatura per fi el mateix partit polític que la va planificar ara la deroga per no tindre ni peus ni cap; ja que des d'aleshores molts vehicles han fet cas omís de la mateixa i per això entraven per aquest carrer passant olímpicament de la prohibició, ja que fer-ho per les Parres o pel carrer Major els generava més problemes circulatoris que no respectant aquesta normativa de tràfic.

El mussol vol felicitar el regidor o regidors del PP que han decidit per fi treure el senyal de prohibició d'entrada al carrer de la Mare de Déu del Pilar des del Rei En Jaume I

El mussol confiava que gràcies a les obres de peatonalització del carrer Major, els operaris municipals actuarien coherentment i la traïrien ja l'estiu passat, però vet ací que aprofitant la festivitat de

la Pilarica, segurament perquè no tenien una serra a mà, només hi van posar una bossa negra a sobre i es van quedar tant amples. Ara després de canviar la bossa unes quantes vegades, finalment per no malmetre més les arques municipals, han fet el que els calia fer fa anys, traure-la de la vorera, ja que fins i tot molestava el seu pal.

Ara bé el mussol no comprén com aprofitant la serra municipal, l'ajuntament no s'ha pres la molèstia de traure també els ferros clavats a la vorera esquerra de l'esmentat carrer, instal·lats en el seu dia per evitar aparcar damunt la vorera però que fins ara han produït més caos que beneficis, i més ara que aquest carrer ha quedat en doble sentit de circulació i per tant no hi poden cabre tres cotxes a la mateixa hora i lloc sense destorbar-se o bloquejar el pas.

El mussol té clar que Benicarló en temes de reordenació circulatoria no necessita actuacions quinquennals, sinó accions ràpides per adequar, modificar, etc la problemàtica que generen els vehicles de quatre rodes per les circumstàncies canviants d'una ciutat en constant evolució i progrés.

La Veu de Benicarló

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 1997

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

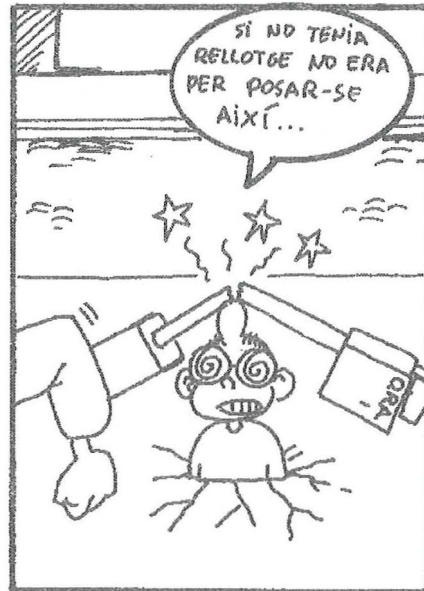
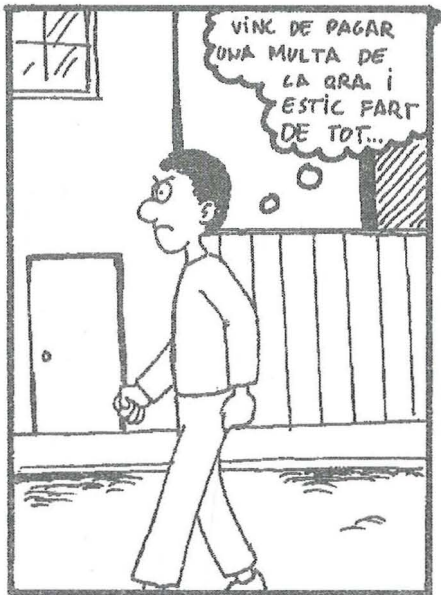
Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

el còmic de Xavier Burriel

Aquesta setmana els presentem:
"Perdoni, em podria dir l'hora?"

LA MEJOR PROGRAMACION DE LA COMARCA

Jose Maria Añó Vañó

Director

Plaza Mercado, 1 - Tel. y Fax : 471432 12580 Benicarló

cultura i literatura

Entrevista amb Vicenç Villatoro

↳ JOSEP M. SAN ABDON

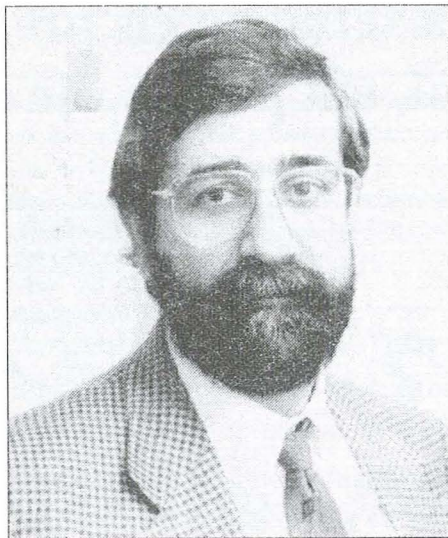
El periodista i escriptor Vicenç Villatoro, ens ha visitat aquesta setmana, en la seva qualitat d'Escriptor del Mes de Febrer de la Institució de les Lletres Catalanes, per presidir l'acte de lliurament dels VIII premis "Xavier Arín" que organitza l'Associació Cultural "Alambor", prèviament a l'acte fou rebut a l'Ajuntament per l'alcalde de la ciutat Jaime Mundo.

Villatoro és un escriptor àmpliament guardonat, ha guanyat entre altres els premis "Sant Jordi", "Sant Joan", "Documenta" i el "Ciutat de Palma", ha estat director del diari "Avui" durant tres anys, ha dirigit diversos programes a TV3, i actualment presenta i dirigeix "Millennium" al Canal 33.

Amb ell parlarem de diversos temes, dels que aquesta entrevista n'és una mostra:

A què es déu el seu interès pel món jueu?

Jo puc racionalitzar-lo a posteriori i per tant l'explicació que puc donar és falsa, perquè la certa no la sé. La falsa és perquè la judeïtat em sembla una font permanent de metàfores, el jueu és el diferent que no es nota que és diferent, és el que fonamenta la seva diferència en la paraula, en la memòria, en l'escriptura, en el llibre; i per tant això té un joc literari infinit, fins i tot autors no jueus s'han fascinat pel món de la judeïtat com Espriu o com Borges. Hi ha una fascinació per la qüestió purament intuïtiva, jo no sóc jueu i per tant no és una fascinació biogràfica. Crec que en qualsevol cas el que em fascina de la judeïtat és la diferència orgullosa i sobretot que la diferència orgullosa té a veure amb el que jo com a individu m'agradaria que fora la meua diferència, que és l'especialització amb la paraula i amb la memòria.

Vicenç Villatoro

¿Estableix una diferenciació entre la literatura periodística i la literatura de creació?

Per a mi són gèneres de fronteres molt precises, però sent precises també són molt obertes a l'osmosi, estan en un risc de contaminació mútua molt gran. Per a mi és tan perillós fer literatura en el periodisme, com fer periodisme en la literatura. Crec que el periodisme exigeix posar l'accent en la realitat, posar l'accent en allò que t'és exterior, sempre imprescindiblement funcional, escrius per a un lector que saps com és, escrius diferent si saps que el lector és diferent, i l'accent està posat lluny de tu. La literatura no és mai funcional, està escrita sempre per a tu mateix i per als lectors que creus que se t'assemblen. S'ha d'evitar amb una rigidesa disciplinadíssima la mútua contaminació. Jo m'he de muntar disciplines físiques per a diferenciar, per exemple jo escric literatura a mà i periodisme en ordinador, i el que mai no he fet ha estat escriure literatura en els diaris, que és una cosa que s'hi val i hi ha molta gent que ho fa, però

jo sóc periodista, jo no sóc un escriptor que es guanya la vida fent de periodista, jo em considero periodista i m'agrada fer de periodista, no he considerat mai el periodisme com el complement alimentari de la literatura.

¿Com veu el futur del català dintre de les noves tecnologies de la televisió?

La lògica estricta de mercat aplicada a l'àmbit de les llengües, només va a favor d'una, que és l'anglès, de cap altra, ni del castellà, ni del francès, ni de l'alemany. L'abolició de tot proteccionisme en el camp de les noves tecnologies, la renúncia a l'excepció cultural, només va a favor d'una de les llengües i en contra de totes les demés. I les mesures de proteccionisme de les llengües per part dels estats no és només una perspectiva de futur davant del cable, és una expectativa de present en tots els àmbits de la indústria cultural, el cinema espanyol o el francès està protegit per l'estat, i ha d'estar protegit per l'estat. El que no tindria sentit seria negar-li al català la quota de proteccionisme que li toca i acceptar el proteccionisme de tots els altres. Com a catalanoparlants i com a persones que produeixen cultura en català, no podem ser liberals en aquest tema, hem de reclamar la quota de protecció que ens toca. Les expectatives reals dependran de la correlació de forces, el paper que tindrà el català en la Plataforma Digital, serà el paper que pugui imposar TV3, fonamentalment, i aquesta força té dues fonts, una la força política del suport de CiU al govern del PP, però n'hi ha una segona que és paradoxal i divertida, la força de TV3 depèn del seu contracte amb el Barça; del pastís del control futbolístic que és el més llaminer de cara a la televisió digital, TV3 en té un tros bastant considerable, tindrem més català com més gols faci el Ronaldo.

estudio

Amé

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

país

↳ REDACCIÓ

Roma estudia la segregació del Maestrat de la diòcesi de Tortosa

La Santa Seu està barallant la possibilitat de reestructurar la diòcesi de Sogorb-Castelló amb la finalitat d'extendre el seu territori eclesiàstic fins al riu Sénia. Si s'adoptava aquesta decisió, unes 30 poblacions de les nostres

comarques deixarien de pertànyer a la diòcesi de Tortosa que, segons tots els indicis, també serà modificada per no quedar aquesta massa reduïda. En cercles eclesiàstics es dona per segur que la decisió podria ser "imminent".

Històricament Sogorb depenia eclesialment d'Albarassí (Terol) fins que en el segle XVI es va crear com a diòcesi independent. El 1960 la diòcesi de Tortosa va perdre ja una part del seu territori eclesial que arribava fins a Almenara en favor de Sogorb.

El 1960 la diòcesi de Tortosa va perdre ja una part del seu territori eclesial que arribava fins a Almenara en favor de Sogorb

El Vaticà sembla estar disposat a deixar les vuit diòcesis catalanes exclusivament al territori d'aquesta comunitat autònoma. Seria, segons algunes fonts, un primer pas per a configurar la demanada unitat pastoral d'aquestes diòcesis, una exigència reclamada en l'últim Concili Provincial Tarraconense, celebrat el 1995.

Però, encara així el que continua sense estar clar és quina seria la reordenació jurídica triada: si una regió eclesiàstica pròpia -inclosa Barcelona, que des de 1964 depèn directament de la Santa Seu- o, per què no, una Conferència Episcopal Catalana com ja van plantejar 73 dels 140 bisbes que, en aquella ocasió, van votar a favor d'aquesta última proposta.

opinió

La històrica ciutat de Tortosa a la qual els benicarlandos i, en general, totes les poblacions del Maestrat ens hem sentit vinculats al llarg de tants segles, sembla, que a partir d'ara deixarà de ser la capital eclesiàstica d'una bona part del País Valencià.

La Santa Seu vol que la nostra dependència eclesiàstica, el nostre aliat, siga Sogorb que com a població històricament castellanoparlant estaria en perfecta sintonia amb totes aquestes poblacions del Maestrat. Reiteradament s'han demanat per a les nostres parròquies capellans valencians, però això no ha estat garantia d'una major presència de

la llengua del país en les celebracions religioses.

El que s'ha de demanar no són capellans valencians sinó capellans sensibles a la llengua del poble i que l'usen com l'expressió d'una església arrelada i incardinada en la seua col·lectivitat. I si aquesta premisa es dona tant ens fa que els capellans que vinguen siguen valencians, catalans, croats o estonians.

Si es dona la nova adscripció de la nostra comarca a la de Sogorb, demanem que es respecte els nostres drets lingüístics i amb l'excusa de dependre d'una diòcesi castellana no se'ns acabe d'aculturar.

el futur del present

↳ ÀLVAR ANYÓ

Dià de l'arbre sense arbres

L'arbre sempre ha estat un bon amic de l'home, que ha sabut aprofitar d'ell tot el que li ha donat, fusta, fruits, bellesa... Alguns dels preocupants problemes ambientals que tenim plantejats, ens han fet trobar a més a més en els arbres uns aliats insubstituïbles, que eviten inundacions, redueixen la contaminació o suavitzen i regulen el clima.

És per açò que avui més que mai necessitem l'ajuda d'aquest bon amic, hauríem de plantar arbres i crear boscos, allà on puguem. Si són les administracions i les institucions les que se n'han de fer càrrec d'aquest treball gegantí, no podem oblidar que elles faran molt poc sense la nostra col·laboració o pressió.

Per altra banda com a individus, ¿no tenim també la necessitat de plantar arbres per a sentir la natura, contribuir a la seua conservació i mantenir l'esperança d'un futur millor? Fa alguns anys que la nostra Generalitat, a més dur a terme les seues repoblacions, facilitava arbres a escoles, associacions, ajuntaments i particulars amb motiu de la celebració del dia de l'arbre, per a fomentar el seu coneixement i estima. Aquest gest era més simbòlic que efectiu si considerem la superfície que podria quedar ben repoblada, però necessari per a que tots puguerem -encara que simbòlicament-, contribuir a canviar la negra realitat dels nostres boscos.

Enguany la simbòlica plantació només s'ha fet amb un miler d'arbres per acompanyar en la foto a la nostra primera autoritat ambiental, no s'han facilitat més arbres per a fer les populars repoblacions. ¿voldrà dir això que la Generalitat ara considera inútils les campanyes? ¿O és que ja se sent capaç de fer front, en solitari, a la recuperació dels nostres boscos?

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

El CD Benicarló guanya clarament l'Alboraia (4-2)

Gloriosa jornada de la pedrera benicarlanda

✍️ *PACO DELCASTILLO I
RODOLFO SERRANO FORNER*

Una vegada més, diumenge passat, es va veure realitzada la quimera eterna de l'aficionat local: la immensa majoria de jugadors que van saltar al terreny de joc eren del poble. Fins a onze en van arribar a intervenir. Jo no ho havia vist mai. A més a més, es van permetre el luxe de guanyar amb una diafanitat aclaparadora a un treballador Alboraia (4 - 2). Però sembla que tot això no és prou per atreure la visita dels espectadors al Municipal de la Carxofa. Pacència, ja hi vindran.

El dispositiu estratègic muntat per la Junta a l'entrada del camp no podia ser més espectacular i efectiu. S'hi podien veure dos actius directius venent loteria i un veterà

col·laborador embotint numerts del pernil. Servidor va aplegar a la seua localitat amb les butxaques del tot escurades.

La gran novetat del partit va estar en la reentré triomfal, com a conductor i amo de l'equip de megafonia, d'un senyor autoproclamat "loero mayor" del nostre poble.

La primera part, fins que es va produir la magistral vaselina de Lucas als trenta-cinc minuts, em va semblar prou avorridota, amb poc de joc i amb comptades ocasions de gol. Però abans d'anar-se'n els equips als vestidors, Quico va materialitzar el segon gol benicarlando, en una espectacular rematada d'esquena a la porteria visitant.

La mitja part va ser el moment de l'esclat de l'enlluernadora actuació de l'home dels altaveus que, amb

una carxofa a la mà se sent l'ésser més feliç de la terra. Es van sortejar balons i samarretes entre els xiquets que van pujar al camp i quasibé tots en van sortir premiats. Una vegada va acabar el seu graciós numeret, aquest senyor que sempre parla bé de tothom quan puja dalt del carro se Sant Antoni, va agafar el seu cotxe i se'n va anar. Bon vent!

Només començada la segona part i mentre jo m'entretenia tractant d'esbrinar en quina orella s'havia posat la ràdio el meu veí de llotja, l'equip orxater (bona!) va reduir distàncies. Però l'eventual entrenador, Pepe Pérez, de seguida va posar ordre a l'equip i Martín va fer el tercer. Quan ja me'n sortia va tornar a marcar l'Alboraia i a l'últim minut Martín va fer el de la tranquil·litat.

Va debutar a la categoria

Raül Martínez i es va presentar al Municipal Alberto Muñoz. Si el Benicarló és capaç de fer partits com aquest amb Ilde i Eloi lesionats, Flos expulsat i l'entrenador a l'Hospital (que et recuperes prompte, eh), què no farà quan puga comptar amb tots els efectius?

En un altre ordre de coses dir-li que la Federació Valenciana de Futbol ha donat com a bones les baixes dels quatre canareus, tot i que no acomplien els requisits legals. Ja se sap, "siempre al servicio de nuestra Comunidad"

El proper partit es jugarà a casa, repetim, contra el colíder Foios, a partir de les quatre. Com a mínim Tena i Josemi no podran jugar per sanció. Però en aquest Benicarló s'ha demostrat que tots són titulars i poden guanyar a qui siga.

en off side

✍️ *PACO DELCASTILLO MONSERRAT I RODOLFO SERRANO FORNER*

Canal Satélite televisión (I)

Divendres passat vaig llegir i rellegir amb fruïció l'article signat pel senyor Gozalbo Beltran sobre la transcendental importància de la nova tecnologia digital en el món de la televisió. L'audaç columnista no dubta a afirmar que als clubs locals de futbol els espera un esdevenidor gloriós, si més no econòmicament, amb el flamant invent.

És clar que vaig posar-me d'allò més cofoi, no cal dir-ho, però al mateix temps vaig pensar que La Veu de Benicarló no es podia quedar al marge de tot aquest fandango. Que caldria un esforç gegantí per agarrar l'embranchida necessària per poder posar el peu al pujador del carro del futur.

Amb el desfici professional que habitualment m'acompanya, vaig anar a cercar l'ajut del ximplot de la columna del costat i de seguida ens vam posar tots dos a treballar. Per on començar? Fàcil.

Vaig llegir i rellegir amb fruïció l'article signat pel senyor Gozalbo Beltran sobre la transcendental importància de la nova tecnologia digital en el món de la televisió

Aprofitant l'absència domiciliària del pare de la meua dona (d'excursió amb l'Insero), ens vam apoderar de la càmera de vídeo del sogre, la que utilitza per filmar tots els grans esdeveniments familiars (en especial paelles valencianes i bacs del xiquet provocats). Tan imprescindible aparell audiovisual ha aconseguit que La Veu entre en el món de la tecnologia punta tot gravant les imatges de l'interessant partit que van disputar el Benicarló i l'Alboraia. Ens va sortir un

preciós document històric que vosté podrà aconseguir (sense sobrecàrrec al preu) amb el proper número d'aquest setmanari.

Però per si el vídeo no és a punt divendres vinent, no puc estar-me'n de transcriure-li, pel seu elevat valor antropològic, l'avanç de les opinions que durant el descans vam recollir entre el públic.

A tots els entrevistats se'ls va fer la mateixa pregunta: "¿Creu vosté, amb el senyor Gozalbo Beltran, que el C.D. Benicarló reviurà temps de triomfs, salut econòmica i benestar social amb l'arribada de la nova televisió satèl·lit digital a l'Estat espanyol de mans del senyor Polanco, el grup Prisa, Antenatretelevision, el senyor Asensio i companyia o, més bé pensa que el senyor Gozalbo Beltran no té futur en el món de les ciències predictòries?"

Ben clareta.

AGENDA ESPORTIVA

ACTIVITATS DEL CAP DE SETMANA
ORGANISME AUTÒNOM D'ESPORTS

FUTBOL

AL MUNICIPAL DE LA CARXOFA
DIUMENGE 9 DE FEBRER

A LES 16 H.:

1a. Regional Preferent. Grup Nord
C. D. BENICARLÓ - FOIOS C.D.

A LES 11 H.:

1a. Regional Juvenil. Grup Primer
C. D. BENICARLÓ - VALÈNCIA C.F. "C"

AL CAMP DE LES PISTES D'ATLETISME
DISSABTE 8 DE FEBRER

A PARTIR DE LES 14.15 H.:

Infantils 2a. Regional Grup A
C. F. BENIHORT - C.D.RODA "A"

COLOMBICULTURA

DISSABTE 8 DE FEBRER. CONCURS SELECCIÓ COMARCAL DE LA
PROVÍNCIA DE CASTELLÓ. A PARTIR DE LES 15 H. AL PICADERO
DEL CLUB, ENFRONT DE LA HIDROELÈCTRICA

CACA

DISSABTE 8 DE FEBRER. 6É CONCURS LOCAL DE CAÇA MENOR
AMB GOS EN EL MAS D'EN GUARCH, TÍRIG

BÀSQUET

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU MUNICIPAL
DISSABTE 8 DE FEBRER. A LES 15.30 HORES CADETS
DIUMENGE 9 DE FEBRER

A LES 10.00 HORES

Junior femení

C.B. BENICARLÓ - SONEJA

A LES 12.00 HORES

Sènior femení

C.B. BENICARLÓ - B.C. ELX

A LES 18.00 HORES

Sènior masculí

C.B. BENICARLÓ - CAIXA RURAL BORRIANA

FUTBOL SALA

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU

DISSABTE 8

A LES 18.45 H.

SENIORS 1a. DIVISIÓ

PROYASTEC A.L.F.S. - F.S. UNIÓN AT. LAS PALMAS

HANDBOL

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU MUNICIPAL

DISSABTE 8 A LES 16:00 H.

Sènior femení

C.H. BENICARLÓ - C.H. VILAFRANCA

A LES 15:30 H.

Sènior masculí

C.H. BENICARLÓ - C.H. PUÇOL

bàsquet masculí

El Benicarló dona la campanada

C.B. Vall d'Uixò	55
C.B. Benicarló	72

↳ ELOI BAYARRI

El dissabte dia 1 el Benicarló va viatjar fins a la Vall d'Uixò amb una fita, guanyar al líder de la categoria, i així va ser, com es diu metafòricament, van donar la campanada.

El C.B. Benicarló va jugar un partit molt seriós tan en la part atacant com defensiva, ho demostra el fet de que anà guanyant durant tot el partit amb uns bons parcial que arribaren fins al 7 - 24 quasi acabada la primera meitat. La Vall d'Uixò estava falta d'idees, però en els minuts finals van remuntar el marcador fins

a situar-lo en un 20 - 29 per als de Benicarló.

La defensa mixta posada en marxa per el Benicarló donà els seus fruits i una i una altra vegada els de la Vall fallaven les seues possessions. Per contra, l'equip visitant dominava el joc i es veia molt segur gràcies a l'àmplia diferència en el marcador. El partit no tingué més història i el Benicarló s'imposà clarament per dèsset punts d'avantatge ressaltant així la seva bona recuperació en el joc.

El proper dia 9, diumenge a les 18:00 hores el Benicarló s'enfrontarà al Borriana en el Pavelló d'Esports de Benicarló amb la moral ben alta després de la gran fita aconseguida a la Vall.

bàsquet femení

Segona derrota del líder de la 2a. divisió

N.B.F. Imola	47
C.B. Benicarló	42

↳ RAQUEL RUZAFÀ

Dissabte dia 1 el Benicarló anà al Pavelló "Grapa" de Castelló, per enfrontar-se amb el N.B.F. Imola que ocupa el tercer lloc en la classificació.

El Benicarló només havia perdut 1 partit en tota la lliga però no va poder evitar la segona derrota fora de casa. Les d'Aran van començar el partit amb poca motivació, en canvi les del Nou Bàsquet Fiat Imola, majoritàriament juvenils, tenien moltes ganes de guanyar a un equip de molta edat i experiència com és el Benicarló. Encara així el Benicarló se'n va anar al descans amb el marcador a favor (13-28)

Ja a la segona part, el Nou Bàsquet, que se'n havia adonat de la mala sort del Benicarló, va saber aprofitar les ocasions posant-se tan sols a tres punts. El Nou Bàsquet aconseguí un parcial de 12-0 a favor, el Benicarló

només havia aconseguit 8 punts quan el partit ja s'acabava.

L'entrenador del Benicarló, histèric, encara va desmotivar més les seues jugadores, i els àrbitres totalment en contra del Benicarló van pitar la quinta personal a Pepa, Montse i Mar, quedant en pista, Mònica, Ana Foix, Núria, Raquel i Esther Aragonés. Ja s'acabava el partit i les de Castelló van igualar a 42 el marcador, després el Benicarló no pogué fer res i acabà perdent per 47 - 42.

Cal destacar la mala actuació arbitral, que van fer el possible perquè el N.B.F. Imola guanyara aquest partit i estigués més prop del líder en la classificació. Aran també tingué problemes amb les jugadores del Benicarló, una d'aquestes abandonà la pista però després de pensar-s'ho tornà per ajudar a l'equip.

El pròxim partit es juga a casa contra l'Elx, a les 12:00 hores. Aquest partit ha de ser fàcil de guanyar, però tot i això creuem els dits perquè no ens acompanye la mala sort.

la claca

ALEX GOZALBO I BELTRAN

El tren de la inspiració

El món és molt menut. Tornava aquesta setmana de Barcelona, un cop liquidats tots els exàmens, quan vaig coincidir al tren amb el meu company de pis de l'any passat; l'Efrem. Quantes coses per contar! El problema va aparèixer quan vam arribar a Benicarló ja que teòricament jo havia d'haver escrit aquesta secció durant el viatge i evidentment no ho havia fet. "¿Per què no redactes la nostra conversa?", va apuntar Efrem. Doncs, això he fet.

Després de les obligatòriament absurdes preguntes de compomís va ser Efrem qui va començar a analitzar temes d'interès. La seua primera pregunta, com sempre, va posar el dit a la nafra:

-Tu que eres mig periodista. A veure, ¿què ha passat amb el Benicarló de futbol?

-El de sempre: qüestió de diners.

-¿?

-Sempre passa el mateix. Tot funciona a la perfecció fins que apareixen una sèrie de deutes que ningú pot justificar. Benicarló no té en aquests moments empresaris que disposen dels diners necessaris per cobrir el pressupost del Benicarló.

-A mi no m'havien dit això. El que passa és que els resultats no acompanyen i al meu grup d'amics hem desxifrat el perquè.

-Sorpren-me...

-Doncs la pilota no acaba d'entrar a la porteria rival perquè l'horari dels partits de futbol coincideix amb el moment de més trànsit ferroviari. Açò provoca que determinades pilotes clau no entren com a conseqüència dels lleugers moviments físics que produïxen els trens.

-A més també diuen que hi va molt poca gent.

-Això ho arreglava jo en un moment. La gent no

hi va perquè no troba aparcament. La solució és instal·lar una zona blava d'aparcament. Així s'agilitzaria el trànsit dels aficionats.

-Veig que estàs inspirat.

-Ja saps, com sempre. A veure tu que eres del gremi, ¿què passa amb açò del futbol a la carta? ¿Ens quedarem sense veure els partits més importants?

-No, home no. Les retransmissions seguiran igual que ara. El que passa és que a més, si es desitja, es podran veure la resta de partits de la jornada pagant.

-I açò, ¿fins a quina divisió arribarà? Vull dir, ¿podrem veure els partits de regional amb el "peiperviu"?

-No crec. A més, ¿quin interès tens tu de veure un Benicarló-Alboraia per televisió?

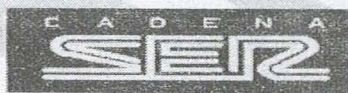
-Doncs molt fàcil. Almenys em resultarà un poc més barat perquè els preus de les entrades són prohibitius.

-No serà per a tant...

-¿No? Imaginat el car que em va parèixer que quan em van dir el preu per entrar li vaig repetir tres cops que el que jo volia era una entrada i no una abonament per tot l'any amb dret de berenar.

-Tu sempre has estat un poc exagerat.

-¿De veritat publicaràs açò?

**TRES SON MULTITUD
..... DE OYENTES**

• SER MAESTRAT

• RADIO EBRE

• ELS PORTS RADIO (Morella)

Cadena DIAL
40 Principales
Cadena SER

SU NEGOCIO LO CONOCERAN 81.000 OYENTES

Consulte nuestro departamento comercial - C/Pilar, 1 - 3º - Benicarló - T. (964) 460499

AGENDA SOLIDÀRIA DE LA SETMANA

Campanya contra la fam de Mans Unides

Mans unides informa que les activitats de la 'Campanya contra la fam' es realitzaran aquesta setmana. Aquest any el projecte que hem de finançar és la construcció d'una llar infantil a Mulugu (L'Índia) valorat en 3.480.000 pessetes.

DIVENDRES, DIA 7

Dia del dejú voluntari. Per la nit, a les 21 hores al col·legi La Salle, compartirem tots un Sopar de la fam. Després hi haurà una xerrada amb el germà Juan A. Esteban.

DISSABTE, DIA 8

A les 21:30 hores compartirem una Vigília d'Oració per al Tercer Món a la Parroquia de Sant Bartomeu.

DIUMENGE, DIA 9

Dia de Mans Unides. Tota la colecta de les parròquies de l'estat serà per al projecte de Mans Unides. A les 21 hores (Caixa Rural) s'inagurarà una exposició fotogràfica; "Els perdedors".

DIVENDRES, 7 DE FEBRER DE 1997

SOPAR DE LA FAM

- Lloc: *Saló Antics Alumnes de La Salle*
- Hora: *a les 21.00 h.*

INVITACIÓ

DIUMENGE, 9 DE FEBRER DE 1997

**XERRADA - COL·LOQUI
EXPOSICIÓ FOTOGRAFICA**

- Lloc: *Sala "Caixa Rural" de Benicarló*
- Hora: *a les 19.00 h.*

INVITACIÓ

Cartelera de Cine de Benicarló y Vinaròs

ESTRENOS NACIONALES

Equipados con

DOLBY ESTEREO DIGITAL

HORARIOS

de viernes 7 a jueves 13

Viernes : 22:30h
 Sabado : 20:00h y 22:30h
 Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h
 Lunes : 20:00h y 22:30h
 Martes : 22:30
 Miércoles: 22:30
 Jueves : 22:30

HORARIOS

de viernes 7 a lunes 10

Viernes : 22:30h
 Sabado : 20:00h y 22:30h
 Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h
 Lunes : 20:00h y 22:30h

BENICARLÓ

REGIO

CAPITOL

Space Jam

VOLANDO LIBRE

Bugss Bunny y Michael Jordan

Jeff Daniels

VINARÒS

J. J. CINEMA

COLISEUM

Sin Programación

Sin Programación

a partir del 14 de enero
UN DIA INOLVIDABLE

a partir del 14 de enero
SPACE JAM

NI CREIX NI MEIX

JOAN GREGORI ALBIOL

El jardí de Fontcuberta

Com vosaltres, jo vaig assabentar-me fa unes setmanes que el conegut i malaguanyat jardí de Fontcuberta era obra de Nicolau Maria Rubió i Tudurí. A un o altre li devia coure una tal notícia perquè, a l'endemà d'haver-la donat a conèixer Miguel García Lisón, tot eren presses i *corrillos* per restaurar el conjunt i integrar-lo en un projecte inèdit de complex lúdico-cultural a l'entorn del nou Conservatori Mitjà de Música. Què voleu que us diga? A perill que avui aquesta modesta pàgina pugui assemblar-se a les inspirades revolades del mussol autòcton, pensava que massa sovint les actuacions de la municipalitat fan massa l'efecte de no tenir cap més fonament que el de la improvisació. Talment com aquell mocós que no es mira una certa joguina fins que ve la veïneta a posar-li la sarpa al damunt. Un comportament infantil, sí, però compartit per bèsties tan circumspectes com el meu gos, el qual manifestava d'identica manera el seu sentit de la propietat sobre una vianda quan la gata *quondam* se li acostava més del compte. Ja sabeu que parlo per parlar, la bufa del bou... tot aire. Quan es reconeixerà de manera feafent i es donarà el merescut tractament a la Casa Gran dels Miquel? A què treu cap reclamar un kylix que no sabrem on ubicar de manera responsable si no som capaços de valorar, conservar i divulgar el que encara tenim a casa. Encara vindria algun saberut a descobrir que la plàtera no és altra cosa que un antiqüíssim recipient per cuinar carxofes estofades, la qual cosa vol dir que... Ja ens retratem prou quan ens trauen per la televisió.

Pel que fa al dissortat conjunt vegetal de Fontcuberta, la intenció ja s'ha fet pública. Ara veurem si s'actua amb la mateixa celeritat amb què ens van infligir l'O.R.A. O potser arribarà a eternitzar-se fins a l'esterilitat com un altre cas Compte-Fibla. És revelador de la nostra consideració pels béns culturals pensar que el dissenyador d'aquests metres quadrats d'ufana verdor va ser deixeble directe de Jean Claude Nicolaus Forestier, l'arquitecte a qui Cambó havia confiat les primeres actuacions d'enjardinament a la muntanya de Montjuïc el 1915. Després del seu mestre, Rubió i Tudurí va ser l'encarregat de dur endavant el projecte de cara a l'Exposició Internacional de 1929.

Aquest home realment polifacètic havia nascut el 1891 a Maó, destinació de son pare durant uns anys com a oficial del cos d'enginyers de l'exèrcit. Un camí a Barcelona, Rubió acabà estudis d'arquitectura i a poc temps de fer la coneixença de Forestier, conservador dels parcs de París, esdevingué el seu ajudant. Arran d'aquest encontre Rubió es va orientar definitivament envers l'arquitectura viva dels jardins. El 1917 va aconseguir la càtedra de Jardineria de la Mancomunitat de Catalunya i poc més tard, com el seu mestre, va ser nomenat director dels Serveis Municipals de Parcs i Jardins. Va ocupar

aquest lloc, a Barcelona, fins que, com a treballador de la Generalitat i com a autor de textos nacionalistes, va haver d'exiliar-se. Era l'any 1937. Fins en aquell dia havia treballat, entre altres, en els exquisits jardins del palau de Pedralbes, en els de l'actual plaça de Macià, que dissimulen enginyosament l'estretor de la Diagonal a l'entrada de l'Eixample, i en les placetes enjardinades de la part alta de la mateixa via, on va compendiar la riquesa i la diversitat botànica de la Mediterrània.

Rubió i Tudurí va adjuntar a les oficines de l'empresa tèxtil un xicotet univers de frondosa calma

L'any 1945, en tornar de l'exterior, va haver de treballar sobretot aplicant el seu geni a comandes de particulars. A partir d'aquest moment va escampar els seus jardins per tot arreu, allí on un potentat tenia la pensada d'envoltar-se la torre de colors per fer més arcàdic el seu repòs. Poques vegades, n'estaria segur, decidiren contractar Rubió per alçar un jardí de vocació tan ciutadana com el que li encomanà Salvador Fontcuberta. Totes les famílies benicarlandes recorden l'atenció que aquell empresari, paternalista i anacrònic si voleu en molts aspectes, dedicà a l'obra assistencial del seu negoci. Rubió i Tudurí va adjuntar a les oficines de l'empresa tèxtil un xicotet univers de frondosa calma, una selecció vegetal tan ajustada que informava novetat sense estridències ni exotismes i s'espesseeia sobre el cor d'un estany poblat d'espills i granotes. Com tots els qui hi hem viscut a prop en algun moment, ara no puc fer altra cosa que enyorar-lo, com un jardí més del meu paradís perdut.

No puc evitar, ni llavors ni ara, el sotrac simbòlic d'aquest jardí, arrasat per la incúria municipal

Per casualitat hi vaig passar la vespra de sant Antoni. En un lateral de l'esquelet vegetal, una colla de xiquets havia alçat la seua foguera. Ja la tenien encesa i les mares s'hi escalfaven, pagades de tanta gràcia. Ells, encanats sobre els dos arbres més pròxims al foc, anaven avivant les flames amb les branques que esgallaven del tronc de la meua infantesa. No puc evitar, ni llavors ni ara, el sotrac simbòlic d'aquest jardí, arrasat per la incúria municipal i per l'absoluta falta de sensibilitat ciutadana. Per ventura, vull pensar, aquesta recança devia covar-se en la mateixa mina que la *nostàlgia incurable* que va comprendre Rubió i Tudurí després de travessar per primera vegada els deserts africans. Ell que era expert deserts i en jardins, en l'harmonia del món.